

Fantasie en werkelijkheid

"Schaterlach van deze Tie-fan!" was de reactie van een van de bidders op de "originele" kleurenprent toen hij eerder vandaag van mij te horen kreeg dat de hele veiling een 1 aprilgrap was.

Om het leed wat te verzachten krijgt de "winnaar" van de veiling binnenkort een attentie in zijn brievenbus.

Sommige trouwe lezers van deze nieuwsbrief hadden al eerder gereageerd. Zij herinnerden zich nog dat ik drie jaar geleden een soortgelijke 1 aprilgrap had uitgehaald (zie nieuwsbrief 23). Overigens kreeg ik nog niet zo lang geleden een mailtje van iemand die oude nieuwsbrieven aan het doornemen was en zich afvroeg wat er toch van dat net ontdekte verhaal was geworden.

Naamloos

Niet alles was fantasie. Het bezoek aan Thomas van Gulik had al veel eerder plaatsgevonden, en hij had me daarbij een originele brief van Agatha Christie laten zien en inscannen. Die is dus echt. Maar het hele verhaal over Robert van Gulik die prenten zit in te kleuren was verzonnen. Het was geïn-

spireerd door een bijzonder exemplaar van *Labyrinth in Lan-fang* waarin een naamloze eerdere eigenaar enkele platen op tamelijk smaakvolle wijze heeft ingekleurd.

Olijfgroen

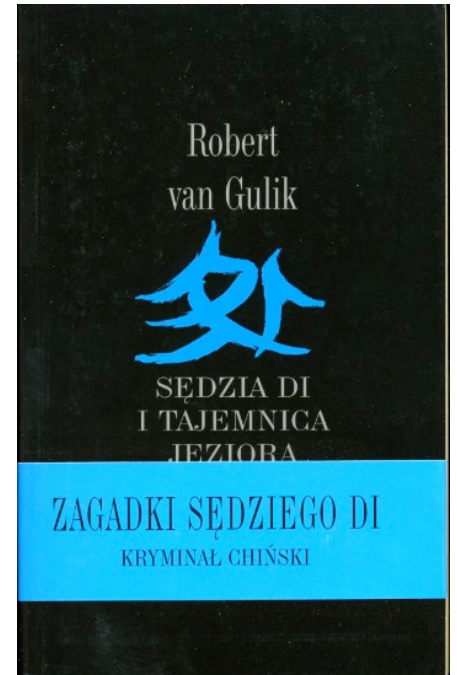
Eergisteren was ik weer op bezoek bij Thomas van Gulik om wat spulletjes op te halen. Het eerste waar hij over begon toen ik voorzichtig van mijn koffie nipte, was de nieuwsbrief. Hij vertelde dat hij zich herinnerde hoe zijn vader soms bezig was met een grote doos... kleurpotloden! Als jongetje van acht vond hij dat natuurlijk machtig interessant. Zijn vader zat dan prenten in te kleuren. Hij klaagde vaak dat er één kleur was die hij maar niet te pakken kreeg: het groen van olijven.

De waarheid verzonnen

U begrijpt dat mijn mond openzakte van verbazing bij het horen van dit verhaal. Ik heb dus voor mijn 1 aprilgrap de waarheid verzonnen: Robert van Gulik heeft echt prenten zitten inkleuren! Hoopvol vroeg ik of er misschien nog voorbeelden bewaard gebleven waren. Helaas moest Thomas me teleurstellen: voor zover hij weet, is dat niet het geval.

Aanbiedingen

De spulletjes die ik bij Thomas opging halen, waren presentexemplaren van een aantal nieuwe vertalingen en herdrukken van RechterTie-romans. Het rijkst was de Poolse oogst: maar liefst vijf nieuwe deeltjes in de smaakvolle zwarte serie van de uitgever met de onuitsprekelijke naam *Państwowy Instytut Wydawniczy* te Warschau. Maar ook waren er nieuwe uitgaven in het Tsjechisch, Slovaaks, Estlands, Portugees en Italiaans. Uiteraard krijgt u als trouwe lezer van deze nieuwsbrief de kans om enkele van deze exotische boekjes te verwerven. Ga naar de website en kijk onder het kopje "Aanbiedingen". Maar doe het snel, want

zoals altijd geldt: wie het eerst mailt, die het eerst maalt!

Luit op scroll

Interessant genoeg wordt er momenteel op diverse plaatsen een tekening van een luit aangeboden onder de titel *Robert van Gulik: origineel werk. luit op scroll*. Rechtsonder is een rood stempel te zien dat door de aanbieder blijkbaar geïdentificeerd is als het zegel van Robert van Gulik.

Maar is het daarmee een echte Van Gulik? Het zegel werd vaak gebruikt als een soort *Ex Libris*, als aanduiding dat iets behoorde tot de verzameling van Van Gulik.

Eerlijk gezegd kan ik me niet voorstellen dat Van Gulik dit zelf gemaakt heeft. Hij had volgens eigen zeggen al zoveel moeite met pentekeningen van RechterTie. Hoe dan ook: *caveat emptor*.

Il giudice Dee: L'enigma dell'anello (Het raadsel van de ring)

12-39. De zuster van Seng Kioe is onder de indruk van Rechter Tie's woorden. Ze weet dat een veroordeling wegens landloperij zou betekenen dat ze op beide wangen gebrandmerkt wordt. 'Ik ontmoette ome Twan heel toevallig: begint ze aarzelend. 'Ruim een jaar geleje toen we in de hoofdstad waren. Ik had me hand bezeerd en liep Twan z'n drogisterij in om een pleister te kopen. Toevallig stond hij zelf achter de toonbank en hij begon een praatje met me. Nou, hij mocht me wel, dat zag ik meteen. En ik vond hem ook aardig, het gebeurt je per slot niet alle dag dat een echte fijne meneer wat in je ziet. Ik hoefde niks te betalen voor die pleister en hij vroeg waar we zaten. Die avond kwam hij naar ons logement om me een cadeautje te brengen. Dat was dat, dacht ik. Maar een maand later zitte we in Kwang-yeh, en daar komt Twan ineens onze kroeg binnenstapen. Hij zegt dat hij 't zonder mij toch niet recht vinde ken en of ik maar met 'm wil trouwe. Me broer zou ie 'r een hoop cente voor geven. Maar nou ben ik toevallig erg gesteld op me vrijheid, en ik voelde er niks voor om de hele dag tussen vier muren te zitten koekeloere en de bediendes achter hun vodde te zitten. Dus ik zeg: "Dank je lekker, maar eve goeie vrinde." Me broer was natuurlijk woest, maar ik hield me poot stijf. Nou, u zal nooit gelove wat ie toen heb besloten.'

12-40. 'Toen ik zei dat ik niet met 'm wou trouwen: vervolgt de zuster van Seng Kioe, 'heeft ome Twan zijn hele hebben en houwen verkocht, en sinds die tijd trekt hij as zwerver met ons mee.'

De Rechter kijkt haar ongelovig aan.

'Je vertelt wel een heel onwaarschijnlijk verhaal, meisje: zegt hij. 'Waarom zou een rijk koopman, gewend aan de luxe van de hoofdstad, als een vagebond gaan leven?'

'Hij vond het anders maar wat fijn: antwoordt ze. 'Eerst dachten we dat ome Twan wel weer gauw gen, oeg zou krijgen van het zwerversleven, maar hij vond alles even prachtig. Dat gedoe in de hoofdstad zat 'm tot hier! Zijn zoons waren volwassen en wilden alles beter weten. En elke avond moest ie klaar staan voor z'n relaties en partijen geven. Maar nu had ie voor het eerst van z'n leven echt lol. Vroeger had ie last van z'n maag gehad, maar dat was ook helemaal over gegaan. Tsjang, de maat van me broer, die had 'm leren vissen, en als Tsjang zei: "Oom, ik voel dat ze vandaag zulle happe," dan was ie niet meer te houwen.'

Hoe onwaarschijnlijk haar verhaal ook lijkt, het klinkt echt, bedenkt de Rechter.

'Had Twan altijd veel geld bij zich?' vraagt hij.

'Kejje denken: antwoordt ze vrijmoedig. 'Hij was een goeie lobbies als 't om mij ging, maar verder zo uitgekookt als wat. Hij had nooit meer dan wat kopergeld op zak.'